

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSA Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 maja 2010 r.,

I oddala zażalenie,

II przyznaje adwokatowi A. G.-P. od Skarbu Państwa (Kasy Sądu Apelacyjnego) kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2007 roku Sąd Okręgowy oddalił odwołanie A. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 sierpnia 2006 roku, w której odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez wnioskodawczynię w drodze apelacji, która została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 stycznia 2009 roku.

Dnia 17 sierpnia 2009 r. wnioskodawczyni sporządziła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 17 grudnia 2007 r., która wpłynęła do Sądu Okręgowego w S. w dniu 25 sierpnia 2009 r. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową do rozpoznania skargi i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

W skardze wnioskodawczyni wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z uwagi na wykrycie środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 §2 k.p.c.) - wskazując, iż w postępowaniu nie mogła przedstawić wyniku rezonansu magnetycznego, który był przeprowadzony po raz pierwszy w dniu 5 czerwca 2009 r., a wynik tego badania mógłby mieć wpływ na treść opinii biegłych, a tym samym na wynik sprawy. W konkluzji skargi skarżąca wniosła o zmianę wyroku Sądu Okręgowego przez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem z pracy do domu.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 19 maja 2010 r., w sprawie sygn. akt III AUa .../08 odrzucił skargę o wznowienie postępowania.

Sąd Apelacyjny wskazał, że zgodnie z art. 403 §2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Ustawową podstawą wznowienia postępowania wskazaną w art. 403 § 2 k.p.c. jest powołanie się na dowody, co do których w trakcie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem strona obiektywnie dysponowała możliwością ich zgłoszenia, jednakże tego nie uczyniła wskutek braku procesowej potrzeby ich powołania, a nie wskutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia, czy błędnej oceny. Podstawą wznowienia postępowania mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które

zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu - w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem. Dlatego nie stanowią podstawy prawnej wznowienia postępowania (art. 403 § 2 k.p.c.) wyniki badań lekarskich, które były przeprowadzone po dacie wydania zaskarżonej decyzji i po uprawomocnieniu się wyroku, którym sąd rozstrzygał o jej prawidłowości.

Środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku - a za taki należy uznać powołane w skardze badanie rezonansu magnetycznego - nie stanowi podstawy wznowienia przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Z tych względów Sąd Apelacyjny skargę odrzucił na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Postanowienie to zaskarżył w całości zażaleniem do Sądu Najwyższego pełnomocnik z urzędu wnioskodawczyni A. P., zarzucając postanowieniu naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy - a mianowicie art. 410 § 1 k.p.c., przez odrzucenie wniesionej skargi, mimo iż skarga została oparta na ustawowej podstawie, tzn. na podstawie przepisu art. 403 § 2 k.p.c. Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Żądanie wznowienia postępowania oparte na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest dopuszczalne wtedy, gdy po zakończeniu postępowania, którego dotyczy skarga, ujawniły się okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Podstawą wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu - w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem. Środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Stanowisko to jest utrwalone (por. między innymi uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68 mającej moc zasady prawnej, OSN 1969 nr 12, poz. 208; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22

lipca 2008 r., II UZ 31/08, LEX nr 500233, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r. III PZ 3/10).

Sąd Najwyższy w obecnym składzie podziela także pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1975 r., III PZP 4/75 (OSNC 1976 nr 2, poz. 38), zgodnie z którym uzyskanie - po uprawomocnieniu się wyroku - świadectwa lekarza specjalisty, które to świadectwo przedstawia wyniki badań strony procesowej i zawiera ocenę stanu zdrowia badanego odmienną od wyrażonej przez biegłych lekarzy w poprzednio zakończonym postępowaniu sądowym, nie stanowi późniejszego wykrycia takiego środka dowodowego, o którym stanowi art. 403 § 2 k.p.c. Także to stanowisko jest konsekwentnie podtrzymywane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por.: postanowienie z dnia 10 stycznia 1977 r., I CO 5/76, LEX nr 7899 oraz postanowienie z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 510/00, LEX nr 535989), a w przedmiotowej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

W ocenie Sądu Najwyższego Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, iż podnoszone w skardze okoliczności nie mogą uzasadniać wznowienia postępowania.

Zaskarżone postanowienie jest więc prawidłowe i brak jest podstaw do przyjęcia, że wydane zostało z naruszeniem art. 410 § 1 k.p.c. Nowy dowód w postaci wyniku badania - rezonansu magnetycznego powstał kilka miesięcy po zakończeniu postępowania sądowego w poprzedniej sprawie. Może być podstawą nowego wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, ale nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.